

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Danou Černovskou ve věci

žalobce: **Ing. T. V., CSc.**, narozený dne -
bytem -

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 15. 8. 2016, č. j.: 520 503 044/315-JS

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 15. 8. 2016, č. j.: 520 503 044/315-JS se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 15. 8. 2016, č. j.: 520 503 044/315-JS, jímž byly zamítnuty žalobcovy námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované, č. j.: R-11.5.2016-421/520 503 044, ze dne 11. 5. 2016, kterým byl žalobci podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZDP“) zvýšen ode dne 1. 3. 2016 starobní důchod na 15 847 Kč měsíčně a současně byla od téhož dne uvolněna jeho výplata.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

2. Žalobce v žalobě namítal, že do jeho výpočtového základu nebyl započten příjem, který měl po roce 2014. Rozhodné období není stanoveno jednou provždy, o čemž svědčí § 19 odst. 1 ZDP. Žalovaná neuvedla, proč nepostupovala v souladu s názorem žalobce. Žalovaná svým rozhodnutím popřela princip zásluhovosti.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.
4. Žalovaná se k žalobě vyjádřila, když po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek vyslovila s žalobou nesouhlas. Napadené rozhodnutí je podrobně odůvodněno, při úpravě důchodu dle ustanovení § 34 odst. 4 ZDP nelze změnit rozhodné období nároku na důchod. Důchod byl přiznán ode dne 3. 3. 2015, jak žalobce požadoval. Rozhodné období žalovaná stanovila dle ustanovení § 18 odst. 1 a odst. 4 ZDP. Žalobce nepožádal o postup dle ustanovení § 86 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPSZ“), důchod je tak pravomocně přiznán ode dne 3.3.2016. Žalobcovu další výdělečnou činnost lze zohlednit toliko postupem dle ustanovení § 34 odst. 2 a 4 ZDP, nikoliv zcela novým výpočtem důchodu, tzn. změnou data jeho přiznání; úprava dle ustanovení § 34 odst. 2 a 4 ZDP lze zohlednit jen u důchodu, jehož výše byla již stanovena. Ustanovení § 19 odst. 1 ZDP se u žalobce neuplatní, jelikož se týká případů, kdy je ustanovován nový důchod, žalobce však dva důchody neměl. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ustanovení § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „SŘS“).
6. Soud ve věci rozhodl při jednání, protože na jeho nařízení žalovaná trvala.
7. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 5. 8. 2015 podal žalobce žádost o přiznání starobního důchodu ode dne 3. 3. 2015 s tím, že trvá jeho výdělečná činnost a výplatu důchodu nepožaduje. Rozhodnutím žalované, č. j.: R-8.10.2015-421/520 503 044, ze dne 8. 10. 2015, byl žalobci podle ustanovení § 29 odst. 1 ZDP ode dne 3. 3. 2015 přiznán starobní důchod ve výši 14 734 Kč s tím, že jeho výplata dle téhož ustanovení nenáleží. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, jež žalovaná rozhodnutím ze dne 12. 1. 2016, č. j.: 520 503 044/315-VK, zamítla a potvrdila rozhodnutí první instance. Doručením žalobci dne 25. 1. 2016 nabyla rozhodnutí právní moci.
8. Dne 6. 4. 2016 podal žalobce žádost o uvolnění výplaty starobního důchodu v plné výši ode dne 1. 3. 2016. Ode dne přiznání důchodu dne 3. 3. 2015 až do dne 29. 2. 2016 vykonával žalobce výdělečnou činnost (celkem 364 dnů); dále vykonával výdělečnou činnost v době, od níž již pobíral výplatu důchodu, tj. ode dne 1. 3. 2016 do dne 31. 3. 2016.
9. Rozhodnutím žalované, č. j.: R-11.5.2016-421/520 503 044, ze dne 11. 5. 2016, byl žalobci podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. d) ve spojení s písm. b) ZDP zvýšen ode dne 1. 3. 2016 starobní důchod na 15 847 Kč měsíčně a současně byla od téhož dne uvolněna jeho výplata. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž žalovaná rozhodla žalobou napadeným rozhodnutím.
10. Dále soud přikročil k vlastnímu posouzení žalobních námitek.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

11. Stran požadované revize výpočtového základu nemohl dát soud žalobci za pravdu. Předpis, který byl ve věci aplikován, tedy ZDP, nestanovuje ohledně případů obdobných žalobcovu mechanismus změny rozhodného období poté, co již bylo po žádosti o přiznání důchodu jednou určeno. Pokud žalobce vykonával výdělečnou činnost i po datu, kdy mu byl starobní důchod přiznán, pamatují na tyto případy ustanovení § 34 odst. 2 a odst. 4, kterých žalovaná šetřila a v souladu se zákonem je aplikovala.
12. V nyní projednávaném případě byl žalobci přiznán starobní důchod ode dne 3. 3. 2015, od tohoto dne nemohl být žalobcův příjem započítán do výpočtového základu bez ohledu na to, zda žalobci v uvedené době náležela výplata starobního důchodu.
13. V žalobcově případě nešlo aplikovat ani ustanovení § 86 odst. 4 ZOPSZ, neboť marně uplynula třicetidenní lhůta tímto ustanovením předvídaná.
14. Ustanovení § 19 odst. 1 ZDP nedopadá na žalobcovu situaci, jelikož se týká případů, kdy byly vyměřeny dva důchody, přičemž při výpočtu druhého nesmí být použit nižší osobní vyměřovací základ než při výpočtu důchodu prvního. Žalobci byl však vyměřován pouze jeden důchod, a to důchod starobní.
15. V napadeném rozhodnutí žalovaná řádně odůvodnila, proč volila daný postup výpočtu žalobcova důchodu a na s. 4 vysvětlila nemožnost zpětné revize rozhodného období, přičemž konstatovala aplikaci ustanovení § 34 odst. 2 ZDP zákonnou a příslušnou na žalobcův případ.
16. Princip zásluhovosti napadené rozhodnutí nikterak nepopřelo. Naopak, právě ustanovení § 34 odst. 2 ZDP, které bylo ve věci aplikováno, je na tomto principu založeno. Žalobce měl postavení osoby, jíž byl přiznán starobní důchod, která jej však nepobírala a vykonávala výdělečnou činnost, z níž odváděla pojistné na důchodové pojištění. Tato žalobcova zásluha o financování důchodového systému byla zohledněna a žalobci byla v souladu s ustanovením § 34 odst. 2 ZDP zvýšena výše procentní výměry starobního důchodu.
17. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 SŘS jako nedůvodnou zamítl.
18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 SŘS. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů ode dne jeho doručení při splnění podmínek § 103 odst. 1 SŘS kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu v Brně.

Stěžovatel v řízení o kasační stížnosti, pokud nemá vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem podle § 105 odst. 2 SŘS.

Kasační stížnost směřující jen proti výrokům o nákladech řízení je nepřipustná.

Praha 26. dubna 2019

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

Mgr. Dana Černovská v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.